

[Skatteministeren]

enkeltpunkter, men når vi ser på summen, er der ingen tvivl om, at der også i dansk erhvervsliv er et ønske om at få opfyldt et af de væsentligste krav igennem mange, mange år, nemlig at få nedsat marginalskatterne på alle niveauer.

Det, som meget gerne skulle blive resultatet af denne skattereform sammen med de mange andre initiativer, som regeringen samtidig har fremlagt, og som skal vedtages i løbet af denne uge, er et spark til dansk økonomi, så vi kan få gang i hjulene, så vores håndværksvirksomheder, vores produktionsvirksomheder og vores servicevirksomheder kan få noget at lave, så man begynder at turde disponere og at turde investere, og dette har et helt klart langsigtet perspektiv, som man kan disponere i tillid til.

Et andet hovedtema op til og under debatten i dag har været fordelingspolitikken. Nogle siger, at det, som regeringen her har lagt frem, er fordelingspolitisk skævt; ikke mindst SF har gjort meget ud af at sige til regeringen, at man synes, der er mange gode ting i det, vi har præsenteret, og at de sådan set også er enige i, at den finansiering, som man skaffer, i langt de fleste tilfælde hentes de rigtige steder. Man er enig i hullukning, man er enig i en konsekvent beskatning, man er enig i grønne afgifter, men SF siger, at det egentlig godt kunne forestille sig en bedre fordelingsmæssig profil. Det kan vi jo altid diskutere; jeg glæder mig bare over, at det er under 150 kr. om måneden, der skiller regeringen og SF med hensyn til fordelingspolitikken. Den maksimale gevinst, man får ved at vælge SF's model frem for regeringens model, er under 150 kr. om måneden. Den, der tjener mest ved SF's model, vil få under 150 kr. om måneden. Det, man så betaler til gengæld, er, at vi fra 130.000 kr. og opefter overhovedet ikke får gjort noget som helst ved det strukturproblem, der er i vores skattesystem, og at man i øvrigt begynder at æde af fordelen på under de 150 kr. om måneden allerede fra 130.000 kr., dvs. hverken den på 140.000 kr. eller på 150.000 får de 150 kr., og når vi op på 160.000 kr., er vi vel derhenne, at fordelen er under 100 kr. om måneden, og derfor er virkeligheden den, at SF forsøger at lave en social øvelse med sin skattereform.

SF – hvad jeg anerkender – siger ja tak til at få sammenhæng i skattesystemet, siger ja tak til at lukke hullerne, men SF er tilsyneladende

uenig i, at lettelserne skal gives til arbejdsindkomsten. SF'erne har været optaget af at give 150 kr. til dem, der ikke er på arbejdsmarkedet. Det er en reel uenighed, det er en reel diskussion, om det er det, der skiller os. Men jeg vil gerne sige til hr. Jens Thoft og hr. Jes Lunde, at jeg føler mig lidt glad, hvis det er sådan, at de fordelingspolitiske forskelle mellem Socialdemokratiet og SF er på 150 kr. om måneden for dem, der får mest, for så er de jo ikke større, end at vi kan skræve over dem – så klarer vi det jo nok. For jeg er fuldstændig sikker på, at SF, når først dette her er vedtaget, når man får det ud i det virkelige liv og man ikke har behov for at holde slet så mange festtaler, vil glæde sig over, at vi har fået et skattesystem, som er blevet internationaliseret, som er blevet mere robust, som det er sværere at spekulere imod, og som i øvrigt forhindrer en hel masse problemer i forhold til verden omkring os.

Jeg har stor forståelse for, jeg har såmænd også stor respekt for, at SF i den øjeblikkelige situation har behov for at gå ud og markere en selvstændig profil i forhold til regeringen. Jeg er taknemlig for, at SF har valgt'en fordelingspolitisk profil og ikke har valgt på usaglig vis at gå imod hullukning og konsekvent beskatning. For det betyder jo, når vi er enige om, at en konsekvent beskatning, hullukning og grønne afgifter er helt fornuftige måder at finansiere på, at fordelingspolitikken på det overordnede plan heller ikke kan være skæv. Vi tager fra dem, som i dag har stort forbrug og en lille skat, og giver til dem, der har mindre forbrug – måske også et større forbrug – men betaler en høj skat. Det er under alle forhold en fornuftig omfordeling, og det er under alle forhold noget, der resulterer i et langt bedre skattesystem.

Jeg vil gerne slutte med en enkelt bemærkning til hr. Mejdahl, som jeg sætter så vældig meget pris på. Hr. Mejdahl nævnte over for hr. Glønborg en hel masse lettelser, som Venstre havde gennemført i erhvervsbeskatningen og personbeskatningen og en række andre beskatninger. Jeg beklager meget, jeg fik ikke skrevet dem ned alle sammen, men vi løb op i en hel del milliarder kroner, det nåede jeg at regne ud i hovedet.

På den baggrund vil jeg gerne stille hr. Mejdahl det lille spørgsmål: Når nu alle disse lettelser er gennemført, kan hr. Mejdahl så forklare mig, hvorfor skattestrykket, da vi havde